

# *Svenska* **NIMBUS**-tidningen

Nr 1, januari 2012



Presentation

Sommaren 2011

Vad händer 2012

## Varför en svenskt blad om Nimbus motorcyklar?

Ett enkelt svar är naturligtvis: Ja, varför inte! Men det är ingen förklaring. En anledning är att det var roligt att försöka skriva och se hur det blev. Ett annat att vi har trevligt när vi träffas med och kring motorcyklarna och det vore ännu roligare om vi blev flera. Hur många Nimbussar finns det i Sverige? Ett femtiotal kanske, ännu vet jag inte hur många e-postadresser vi får ihop att sprida detta första nummer till, men känner du någon nimbusägare som inte vi känner så be dem höra av sig så listan kan bli längre!

Vi gör det här för att det är roligt och vi får se om det blir en fortsättning, det beror givetvis på responsen. Att det är roligare att vara en tillsammans med likasinnade än att vara ensam intresserad är väl de flesta överens om. Sedan behöver man ju inte göra allt tillsammans, men det är trevligt att köra några ihop och det är bra att ha någon att fråga till råds då och då.

Att man behöver någon som sparkar en i ändan när motorcykeln har stått obrukad i garaget några år vet jag själv. Min buss hade gått en hel del från 1969 fram till 2000 när min egen mekanik fallerade. Nimbussen stod okörd i sju år och eftersom den hade behövt en ordentlig genomgång redan tio år tidigare blev inte saken bättre med åren.

Så en dag när jag gick ut för att köpa lunchmacka till jobbet fick jag höra ett bekant ljud, fyrcylindrigt och med utanpåliggande ventilfjädrar, en röd Nimbus med lastsidovagn körde in på järnaffärens parkering tvärs över gatan. Innan föraren fått av sig hjälmen var jag över gatan, hälsade med orden ”en sån där har jag också!”. Vi fann varandra direkt Lasse Persson och jag och det blev en lång pratstund innan Lasse kom in i affären och jag för min del fick min lunch.

Några veckor senare, när vi höll på med vårstädningen i trädgården stannade två motorcyklar utanför, jag var på baksidan av huset och hörde ingenting förrän min fru ropade. Det var Lasse och kompisen Roland på varsin Nimbus. Förbrödring, titt på deras cyklar och smått skamsen måste jag ju visa min också som dammig och med flagnande lack stod i garaget. ”Motorn går ju runt i alla fall” säger Lasse, ”den här skall igång igen!”

Den säsongen, 2007, kom jag ingen vart, antagligen för mycket med jobbet och en del oföretagsamhet, men nästa vår tog jag ny kontakt med Lasse. Han presenterade en lista på saker att göra och erbjudande om praktisk hjälp några helger. Vi var på gång! Målet var att jag skulle med på sommarträffen med danskarna i Nødebo Nimbusklubb de första dagarna i augusti.

Det var så härligt att få igång Nimbussen igen och så roligt att träffa alla dessa människor med olika bakgrund som förenades av intresset för Nimbus. TACK LASSE!

NÄSTA NUMMER? När tid och lust räcker till kommer nästa nummer. Kom gärna med synpunkter på detta första provnummer. Är det en god idé eller är det överflödigt med ett svenskt blad. Det bästa sättet att påverka innehållet i positiv riktning är att skriva något själv!

Lasse Wallin  
[lasse.wallin@kulturlandskap.se](mailto:lasse.wallin@kulturlandskap.se)  
hem 046-577 48  
arbete 046-23 31 16

Det är en god regel att redaktören, hans närmaste eller hans fordon inte förekommer på bild i bladet stup i ett, omslagsbilden, från Revingefältet, är ett av undantagen som bekräftar den regeln!



Från sommarträffen 2009. Två av cyklarna framför stationen i Helsingör.

## Om och omkring Nimbus motorcyklar

Genom åren har det kommit mycket skrivet om Nimbus. Det här gör inte anspråk på att vara en komplett förteckning utan snarare en aptitretare. Om man vill göra en djupdykning i Nimbuslitteraturen rekommenderas ett besök på <http://www.nimbuslitteratur.dk/>.

Det finns naturligtvis också originalmaterial som reklambroschyrer, skyltar, leksaker, verktyg och andra parafinalier. Lite om sådant samlade hittar man i boken *Nimbus – menneskerne og teknikken*, där en av författarna, Per Alleslev, ger en introduktion till ämnet med mycket bilder. Hela den boken är en bra början om man vill lära sig mera om Nimbus. En annan bra början är Lars Perssons svenska Nimbus-sida: <http://allitnil.df.lth.se/nimbus/>.

Om det är den tekniska sidan som lockar finns böcker av bland andra Knud Jørgensen och av Sten Weidiger. Jørgensens *Nimbus – teknisk udvikling*, berättar om årsmodell-förändringar och annat, medan *Nimbus - vedligeholdelse*, är en bok om underhåll och reparationer av motorcykeln. I båda fallen är det Nimbus modell C som avses. Om det är Kakelugnsrøret, det vill säga modell A och B, man är mest intresserad av så har Knud Jørgensen skrivit en bok om detta tillsammans med Rene Friberg Andersen; *Nimbus 1918-28-Kakelovnsrøret*. Boken innehåller både historia och teknik och är väl värd pengarna, inte minst för den lilla ”road-movie” som följer med på en dvd-skiva tillsammans med gamla filmer från fabriken. Sten Weidiger har skrivit användbara handböcker som bland annat kan köpas från hans egen mycket innehållsrika hemsida: <http://www.nimbuster.dk/>. En grundlig genomgång av årsmodell 1934 har gjorts av Jens Bisbjerg Andersen; *Nimbus model C 1934 - Teknik og historie*. Naturligtvis får vi inte glömma fabriken egna *Reservedelskatalog* och lilla nyttiga *Vejledning*, båda går att ladda ner från nätet hos Nimbusklubbar och handlare.

Nimbushistoria och –historier finns bland annat i Villy Poulsens *Nimbus-Danmarks motorcykle*, och i flera böcker av Allan K Nyborg, exempelvis *Nimbuskrøner* eller *Nimbuslegender*.

Flera av ovan nämnda böcker finns fortfarande i handeln, medan andra bara går att finna i antikvariat. Länkar till flera hemsidor finns på tidningens baksida.

## Bilder från årsträffen på Fyn 2011



Årsträffen var förlagd till en mc-camping strax utanför Ringe helgen den 5-7 augusti. Till vänster syns lite av tältlägret



Rullande renovering!



Sufflettstug med styrbromsratt.

Efter påeldning rullade det gengasdrivna ekipaget iväg för att hämta Ringes borgmästare.





Flitigt skruvande i den svensk-amerikansk-danska delen av lägret.



Två bilder från starten av den gemensamma körturen



Det är en mycket speciell känsla att köra flera hundra nästan likadana motorcyklar tillsammans. Särskilt i Danmark där Nimbus är ett så välkänt märke.



Turen avslutades med att våra motorcyklar fyllde de två torgen i Ringe



Rör från 1923



Återsamling på den svenska sidan av Sundet.



Öppet beteslandskap söder om Krankesjön från en sommartur 2011.

## Min tur

Vi har väl alla någon eller några favoritturer vi gärna kör trots, eller just för, att vi kan nästan varenda meter. Det är inte bara i ett landskap eller en längs väg man kör, det är i en historia som är lite olika varje gång och där man ser saker och ting på nya sätt trots att de är invanda. Det här är en av mina favoriter.

Strax vid kanten av den del av Skåne som i uppsvenskens ögon är det ”typiska”, alltså ett stycke utanför det aldrig platta Söderslätt ligger Vombsänkan. Skånes svar på Rift Valley. Uppsprucken i den geologiska tidens medelålder och fördjupad och breddad av återkommande istider. Här dominerar inte längre leran som i sydväst eller moränen som i norr. Linné myntade namnet Mosläppen för delar av denna diagonal tvärs över Sydsåne, från Gårdstånga i väster till bortemot Sjöbo i öster. De magra jordarna odlades flitigt långt fram på nittonhundratalet. Men försiktighet var alltid av nöden, alltför flitigt plöjande och harvande av stora ytor under våren, i kombination med vårvindar friska, gjorde att jorden flög. Jordflykt och översandning hade varit ett problem åtminstone sedan sextonhundratalet. Ett annat problem var att jorden inte höll fuktigheten och därmed inte heller näringen. Före konstgödsels tid kunde varje markstycke bara odlas i några år innan det fick ligga i träda kanske fem, tio år eller mera innan det åter kunde ge några skördar. Även med gödsel var utbytet måttligt, i alla fall med slättbondens mått mätt. Djurhållning har lönat sig bättre. Kävlingeån som ringlar sig fram i sänkan bildade ett omfattande vattenrike med goda ängsmarker innan årtalningar och muddringar under 1940 och -50 talen gjorde slut på översvämningar under vårar och höstar. Hästuppfödning har funnits i Flyinge alldeles vid ån sedan tidig medeltid och dagens hästcentrum för den traditionen vidare, liksom alla nyetablerade hästgårdar i området.

I Vombsänkan etablerade försvaret ett övningsfält som efter några flyttningar under artonhundratalet kom att centreras till ett område strax öster om Revinge by. Fältet växte, framförallt under årtiondena efter andra världskriget, och rekryter i grått eller grönt och stridsvagnar ersatte plöjande bönder och arbetshästar. Övningsfältet är idag till stora delar en öppen slätt med stora naturvärden samtidigt som kvarvarande gårdar och omfattande spår av försvunnen bebyggelse och odling ger ett rikt och skiftande kulturlandskap. Övningsområdet hålls öppet av betande frigående köttjur.

Byn Södra Sandby är basen för mina många motorcykelturer på övningsfältet Revingehed. Några kilometer på en sparsamt trafikerad asfaltväg utmed sänkans sydsida och så är vi ute på fältet. Även vägen ut bjuder på utblickar och tid för reflexioner. Sluttningen ner mot sänkan ligger på vägens högra sida och är relativt brant. Bäckarna som rinner utför sluttningen är kantade av kvarnrester, små skvaltkvarnar som tillhört de gårdar som legat nedanför eller strax ovanför sluttningen. Blygsamma husbehovskvarnar. Det rinnande vattnet har inte bara hållit sig till bäckfårorna. Där stigar från gårdarna uppifrån höjden slitit genom vegetationstäcket har rännilar av regnvatten hjälpt fötter och hovar att öka slitaget. Hålvägar har bildats som på flera ställen är ett par meter djupa. Hålvägarnas ålder är svårt att säga någonting om, kanske är de bara ett par hundra år, kanske trampades de av människor som såg den första lilla träkyrkan uppföras av en vikingatida storbonde i Sandby för tusen år sedan.



Hålvägar

Gränsen för övningsområdet markeras av en färäst, kreaturen är visserligen frigående året om, men bara inom fältets gränser. Inbromsning och nerväxling till tvåan, för den här risten är dåligt höjdanpassad, och med gungande sidovagn är vi så inne på fältet. Strax passerar vi Tvedöra, den äldsta militära övningsplatsen i området. Här samlades de indelta soldaterna till årliga övningar



I gränserna mellan åkrarna, eller som här utmed en sockengräns, växte buskar och sly upp till träd. De betande djuren äter rent så högt upp på träden de når. Trots att hägnaderna är borta sedan länge syns fortfarande många gamla gränser tydligt.





Parkeringsplatsen mitt emot Harlösa kyrka med utsikt över Vombsänkan i bakgrunden. Bilden är tagen vid sommarträffen 2008. Vi hade kört i Köpenhamn under dagen och detta var sista programpunkten innan kvällens samvaro.

från 1820-talet fram till 1888. Platsen var en ofruktbar grus- och sandhöjd och ortnamnet betyder röjningen på det sandiga området. Höjden, som var mera lönsam för byn att hyra ut till militären än att odla själv, finns inte kvar längre, sanden fick till sist sitt rätta värde. Grustakten startade på 1950-talet och har idag lämnat en populär badsjö som ett bestående spår i landskapet.

Vägen, inte längre asfaltbelagd utan en grusväg, slingrar sig ut mellan de kvarvarande husen i Tvedöra by och på en stenbro över en bäck. Den slingrande vägen, bron och några stora träd med en gård i bakgrunden och bokskogen till vänster är ett av de vackraste partierna på turen. Här, mitt bland all sanden, har istiden med sedvanliga jättekrafter placerat ett parti lera. Leran utnyttjades av Silvåkra gård och ett litet tegelbruk existerade på platsen från de första decennierna av 1800-talet och fram till strax efter 1900. Endast spår av lertäkterna vittnar om verksamheten – och tegelstenen i gårdarna runt omkring förstås.

Vägen blir åter rak fram till Silvåkra by sydöst om Krankesjön, en fågelsjö där Nils Holgersson gjorde en av sina tidiga bekantskaper med Smirre räb. Men vi väntar lite grand med Silvåkra. På vägen mot byn korsas vägen av en nedlagd järnvägslinje. Linjen förband en gång Malmö med den lokala järnvägsmetropolen Harlösa och gick sedan vidare mot Simrishamnshället. På vägen mot Harlösa passerades bland annat Staffanstorp och Dalby. En annan järnvägslinje utgick från Lund, passerade vår utgångspunkt Södra Sandby och tågen löpte sedan, med den svindlande hastigheten av 30-40 kilometer i timmen på Kävlingeåns södra sida mot Revinge med ytterligare ett uppehåll i militärförläggningen Revingeled innan de korsade ån och anlöpte Harlösa. På Kävlingeåns norra sida kom Landskrona-Kävlinge-Sjöbo järnväg och därmed har vi tre järnvägar till Harlösa från väster och sydväst. Strax efter Harlösa grenade sig järnvägen i två linjer, båda ledde efterhand till Tomelilla och därifrån kunde man ta sig till både Simrishamn och Ystad och även norrut mot Kristianstad. Innan järnvägarna letade sig hit hade Harlösa varit en liten by som legat högt upp på höjderna med milsvid utsikt över Vombsänkan och vidare mot söder och sydväst. Men järnvägarnas dragningskraft och kontakten med omvärlden gick inte att stå emot. Byn halkade nerför backen och endast kyrkan, prästgården och några andra gårdar blev kvar på höjden. Idag är naturligtvis järnvägarna nedlagda sedan länge och Harlösas särpräglade stationshus i jugendstil är bibliotek. Harlösa förresten, vad är det för ett namn? Den äldsta uppteckningen är *Harthløse* från slutet av 1100-talet. Delen *-lösa* är ett ord för äng och *hard* betyder styv jordmån, byn med den fasta ängsmarken alltså!



Förvuxen bokhäck vid en öde gårdsplats på Revingefältet

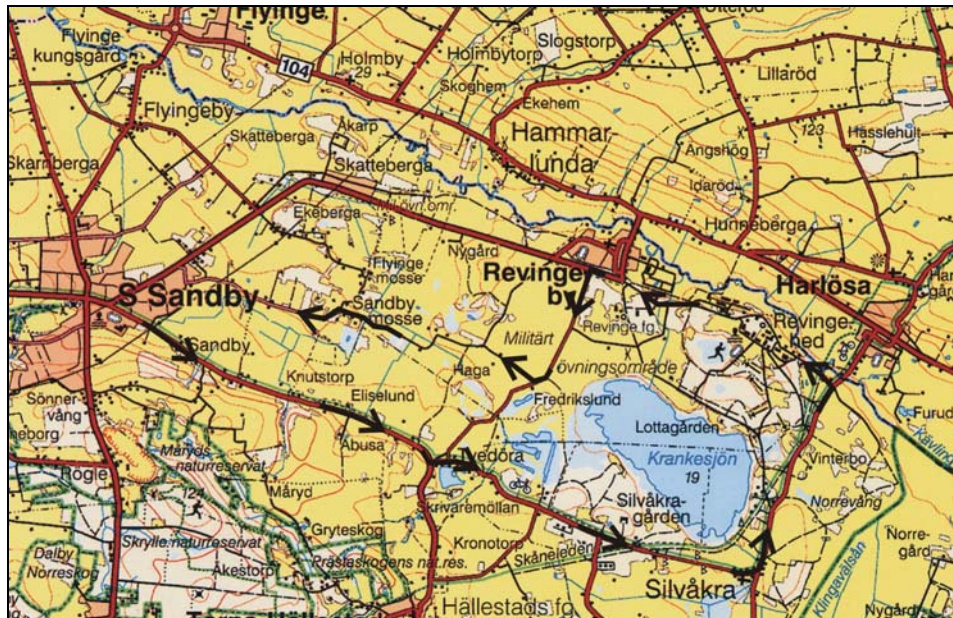
Nu har vi kommit fram till Silvåkra genom den långa allé som leder fram till byn från väster. Kyrkan, prästgården och ytterligare två gårdar blev kvar här efter enskiftet. Byns namn slipper vi inte ifrån. Det har inget med silver att göra, en av de gamla namnformerna är *Sellagre* men det hänger inte ihop med sill heller, vi är ju flera mil från kusten. Sell betyder här säl.

Strax innan byn står trädrader i en fyrkant uppe på en kulle omedelbart söder om vägen, en likadan fyrkant av träd kan anas omedelbart innan vi kommer in i byn men nu på vägens södra sida. Liknande trädrader som bildar fyrkanter eller räta vinklar finns på flera platser ute på övningsfältet. Det är gårdsplatser där husen är borta, men träden i trädgården fått stå kvar. Ofta är det en bokhäck som fått växa fritt och de en gång välansade häckplantorna har fått växa upp till träd på 10-15 meter, men de står fortfarande i snörräta rader. Förvuxna syrener med spiralvridna stammar förekommer också, liksom givetvis gamla fruktträd. När man lärt sig att se spåren av husen och gårdarna kan man skapa sig en uppfattning om hur här sett ut för inte alltför längesedan. Tätt med gårdar och småställen med små trädgårdar, inhägnade åkrar och betesmarker. Människor i arbete med jorden. Våtmarkerna som idag göms av tätt uppvuxna spår var då öppna och visade tydliga spår av omfattande torvtäkt. Ännu under andra världskriget skattade man våtmarkerna på brännatorv.

Vid östra delen av Silvåkra tar vi åt vänster på en större väg. Terrängen är mer kuperad här och sandbackarna tornar upp sig brant. Det är inlandsisen som rört sig fram och tillbaka och byggt upp backarna. Den asfalterade vägen passerar mellan höjderna i mjuka kurvor och motorcykeln kan sträcka ut lite, det är skönt att inte behöva se upp för potthål också och att inte få smällar i ryggslutet av baksadelns handtag.

Nära Kävlingeån tar vi återigen vänster på vägen genom lägerområdet. Framme vid Revinge by finns några alternativ för återresan hem. Vi kan ta "Revingerakan" som följer den gamla järnvägslinjen mot Lund. På den nästan fyra kilometer långa raksträckan satte Joakim Bonnier svenskt hastighetsrekord för bilar en gång på 50-talet, en bra bit över 200 km/timmen med en Maserati. Korna i gården bredvid mjölkade grädde den dagen ...

Nimbussen är gjord för beskedligare hastigheter så vi tar istället en slingrande grusväg tvärs över fältet där vi får samsas med betande kossor i flockar på hundratals djur. Vi kan njuta av en av de saker som är motorcykelåkandets tjusning, alla dofter. Just nu den varma doften av kor och koskit avlevererad på solvarmstorr gräsmark. De unga djuren iakttar oss med spänd ängslan, beredda att plötsligt springa undan när vi kommer nära. De lugna gamla korna glor bara på oss eftertänksamt, och vi måste nästan stanna innan de tar några långsamma steg bort från vägen.



## En ny bok

Det finns en hel del böcker om Nimbus i handeln, i alla fall i Danmark. I år har det kommit ytterligare två. Den ena, *Nimbus i sort-hvid og farver* av Jens Jessen, behandlas här: Det är en fotobok med bilder från 1919 och framåt. Texterna är rätt omfattande och det är trevlig läsning. Boken omfattar 12 kapitel och 229 sidor inom hårda pärmar. Jens Jessen var en av författarna till *Nimbus – menneskene og teknikken*, som kom ut år 2000 och han har skrivit flera andra motorböcker.

Uppställningen är både kronologisk och tematisk. Det finns ett kapitel om kakelugnsröret och ett om de första åren med modell C. En skildring av händelserna den 9 april 1940 är mycket intressant även för oss svenskar, liksom ett kapitel med motorcykelbilder från ockupationstiden. Det finns ett kapitel om Nimbus som militärmotorcykel i fredstid och även gott om text och bilder på postens och polisens motorcyklar.

För mig var det trevligt att se färgbilder från Enghave Motor i Köpenhamn från tidigt 1970-tal, samma år som jag gjorde mina första inköpsresor dit. I skylten stod några av deras ”nya” Nimbus, cyklar i metallic grönt, rött, blått förstås, och orange. Ett knippe sådana fanns i Göteborgstrakten något år senare, jag undrar vart de tog vägen. En gång mötte jag dem, fyra eller fem stycken i fullt blås nedför Kallebäcksbacken!

Boken är som sagt trevlig läsning och bilderna är härliga. Priset är 230-250 DDK och den är lätt att hitta på nätet.

Den andra, en bok om de danska Nimbusåterförsäljarna av Allan K Nyborg återkommer vi till senare.



Hammermølle i norra utkanten av Helsingør, en renoverad vapensmedja. Härifrån startade orienteringsdelen av träffen.

## Sommarträffen

Sommaren 2011 var det våra vänner i Nødebo Nimbus som ordnade den gemensamma sommarträffen. Det är en informell träff där vi träffas på lördagen, kör en runda på Nimbusvägar, grillar och pratar på kvällen och på söndagsmorgonen äter frukost i lugn och ro för att sedan, på lämpliga vägar följas åt till färjan eller bron. Meningen är att träffas, ha trevligt och köra på fina vägar, och kanske lära sig något eller se något nytt på köpet. Vartannat år är vi i Danmark och vartannat i Skåne.

Vi var tre stycken som startade från Harlösa vid halvåtta på lördagsmorgonen, Lars-Inge, Lasse P. och Lasse W. Lasse P. hade oturen att bränna toppackningen redan några hundra meter efter starten och fick vända hemåt för att skruva, så vi var bara två svenska Nimbusförare som kom av färjan i Helsingør klockan tio. På telefon hade vi fått veta att Lasses reparation gick undan och att han skulle ansluta senare under dagen.

Vi möttes vid färjeläget av ungefär tio Nimbusar med besättning av olika åldrar, yngste man var väl tio ungefär och var baksätesspassagerare på sin fars cykel, en solomaskin i härligt bruksskick. Dagens övning hade formen av en enkel orientering. Vi delades in i lag, två och två, och tilldelades en karta med rutten vi skulle köra och uppgifter vi skulle lösa på olika platser. Lagen släpptes iväg med några minuters mellanrum och det räckte för att vi inte skulle klumpa ihop oss på hela resan. Lunchen avåts vid Nødebo Kro där värdklubben har sina träffar, medhavda smörgåsar och dansk pilsner, härlig utsikt över Esrom sjö och trevligt samspråk.

Lagom tills vi skulle köra vidare efter lunch anlände en nyreparerad Lasse P, varmt hälsad av glada tillrop. Orienteringen fortsatte några mil till målet i Slangerup, som hade varit en betydande köpstad på 1500-talet. Det är inte mycket vi svenskar vet om dansk historia, och inte om geografi heller för den delen, men de här träffarna är, bland mycket annat, ett bra sätt att bättra på kunskaperna.

Efter målgången i Slangerup och en ordentlig titt på den imponerande kyrkan, tog en väl istandsatt Postnimbus ledningen. Färden fortsattes på fina vägar till Ølstykke där vi skulle äta och bo hos Kirsten och Peter. Men först en ordentlig överraskning Postnimbussen körde inte till utkanten av Ølstykke där våra värdar bor, utan hem till sig i ett villaområde där vi blev bjudna på kaffe, kakor och jordgubbstårta, smaskens!

Senare hemma hos Kirsten och Peter var det dags för helgens gymnastikpass, det vill säga upp med tältet och utrullning av sovsäcken innan kvällens övningar började. Mitt tält verkar krympa lite på höjden för varje år.

God mat, mycket prat och en porter (ja två, då!) från det lokala minibryggeriet, avsatte en fin årsring bland smaklökarna och blev kronan på verket på en härlig dag!

Efter en lugn frukost på söndagsmorgonen tittade vi först på starten till ett veteranrally och körde sedan till Vikingeskibsmuseet i Roskilde och beundrade förfädernas skeppsbygge. Slutligen fick vi svenskar eskort till Öresundsbron.

Nästa år är det återigen vi på den svenska sidan som skall stå för värdskapet. Kom med du också!



## Kalender 2012

Det är inte mycket som är fastställt än. Föredraget den 15 februari i Nødebo är spikat och likaså Flatjernstræffen i Sorø den 20-22 april. Den landsomfattande årstræffen i Skagen är annonserad i DNTs tidning, *Nimbus tidende*, och skall väl därmed också vara bestämd till tid och plats. Men kontrollera alla uppgifter när tidpunkt för anmälan eller programpunkt närmar sig!

15. februari kl. 19:30	Isle of Man på kakkelovnsrør. H. Pedersen, O. Sommer og E.Nielsen fortæller og viser billeder. Nødebo Kro. Information: <a href="http://www.nodebonimbus.dk/">http://www.nodebonimbus.dk/</a>
20-22 april	Flatjernstræf, Sorø på Fyn. Anmälan och information: <a href="http://www.nimbusabc.dk/">http://www.nimbusabc.dk/</a>
3-5 augusti	DNT och Skagen Nimbus Club årstræff Skagen. <a href="http://www.nimbus.dk/">http://www.nimbus.dk/</a>
Augusti?	Sommartræff med Nødebo Nimbus troligen i Nordvästskåne. <a href="http://www.nodebonimbus.dk/">http://www.nodebonimbus.dk/</a>

## Länkar, ett urval

Lars Perssons Nimbus-hemsida

<http://allitnil.df.lth.se/nimbus/>

### Klubbar

Danmarks Nimbus Touring, den landsomfattande danska klubben

<http://www.nimbus.dk/>

Nødebo Nimbus, en av många lokalklubbar

<http://www.nodebonimbus.dk/>

### Litteratur och samlande

Nils Øwres hemsida

<http://www.nimbuslitteratur.dk/>

Motorploven (förlag)

<http://www.motorploven.dk/index1.htm>

Antikvariat i hela Norden

<http://www.antikvariat.net/search.cgi?post>

Per Alleslevs hemsida

<http://www.nimbus-nilfisk.dk/>

### Teknik

Sten Weidinger - Nimbus Hotline

<http://www.nimbuster.dk>

Ole och Jens Nimbus

<http://www.thronborg.com/nimbus/Nimbus/Hem.html>

### Reservdelar och verkstäder

JC Nimbus, John Carlsen

<http://www.jcnimbus.dk/index.htm>

Århus Nimbus

<http://www.nimbus-aarhus.dk/>

### Resor

Jorden runt på Nimbus

<http://www.kingcroesus.com/>

Kim Scholer i Japan

<http://www.nimbusjapan.blogspot.com/>